

Lærlingelov blev vedtaget — kunde se en Mester, der kun arbejdede med Lærlinge, lade dem være beskæftiget 10 Timer i Døgn. Jeg tror ikke, man vil finde det radikalt, at man for unge Mennesker — jeg skal slet ikke komme ind paa Arbejdstiden for de voksne — vil sætte en Nettoarbejdstid paa 8 Timer og en Bruttoarbejdstid, altsaa en Arbejdstid med Hvilepauser og Spisepauser, paa 10 Timer. I København og Byerne er Forholdet det, at Bruttoarbejdstiden i Almindelighed kun er 8½ Time, idet der arbejdes 8 Timer, og der er ½ Times Pause midt i. Naar vi har sat 10 Timer som Bruttoarbejdstid i Stedet for 8½, er Grunden ene og alene den, at der ude paa Landet og ogsaa i nogle Provinsbyer holdes en længere Middagspause, paa 1½ Time, og vi ikke har ment, at der var Grund til at gribe ind i de Forhold, der paa det Omraade herskede udenfor København og de store Byer.

§ 3 svarer til den nugældende Lovs Bestemmelser, og § 4 svarer ogsaa nogenlunde til Lærlingelovens Bestemmelser. Det fastsættes der, at Arbejdstiden skal ligge mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 6 Aften. I § 5 findes de nødvendige Ventiler og Undtagelsesbestemmelser, og der er Undtagelsesbestemmelser baade for Hvilepauserne og for Arbejdstidens Længde. Med Hensyn til Hvilepauserne vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at man i Lærlingeloven, da den i Fjor blev vedtaget, har indsat den ganske stive Regel, som ogsaa tidligere stod i Bageriloven, at Arbejdstiden efter højst 4½ Times Forløb skulde afbrydes med ½ Times Pause, men i den tidligere Lovgivning fandtes den Regel, at Fabriktilsynet kunde indrømme Afvigelser, naar der blev foreslaaet en for Arbejderne lige saa gunstig Arbejdsplan. Det har allerede nu vist sig at være meget vanskeligt at holde sig stift til Lærlingelovens Bestemmelse om Hvilepauserne, og det er derfor, vi i § 5, 1ste Stykke, har indsat en Regel, der svarer til den nugældende Fabriklovs Bestemmelse og giver Fabriktilsynet eller Politiet, for saa vidt Spørgsmaalet vedrører dette, Ret til at dispensere fra den strenge Regel, dog paa den Betingelse, at det skal indberettes til Arbejdsraadet og Indenrigsministeriet. Naar vi ogsaa har foreslaaet, at der kan gives Tilladelse til Afvigelse fra Arbejdstidsbestemmelserne, er det ikke, fordi vi tænker paa at gøre den ugentlige Arbejdstid en eneste Smule længere, end hvad der følger af Forslaget, men fordi der ogsaa her har vist sig Vanskeligheder ved Lærlingelo-

vens Gennemførelse. I Lærlingeloven staaer der, at Lærlingene ikke maa arbejde længere end de voksne Arbejdere i samme Fag. Nu har i visse Fag den allerstørste Del af Organisationerne og dermed den allerstørste Del af Arbejdsgiverne fastsat en 8 Timers Arbejdsdag, og Lærlingene maa altsaa arbejde de 8 Timer foruden den halve Time, der er Tale om i Lærlingeloven. Men saa er der enkelte Virksomheder, der ønsker at gennemføre Week-end, hvor der derfor arbejdes 8½ Time i de 5 Dage af Ugen og saa meget kortere om Lørdagen, og Spørgsmaalet er da, om det er tilladt at lade Lærlingene de 5 første Dage af Ugen arbejde 8½ Time, skønt den i Faget almindelig gældende Arbejdstid er 8 Timer. For ikke at lægge Hindringer i Vejen for Indførelsen af Week-end — hvis det er den Vej, Udviklingen fører — er der stillet Forslag om, at Fabriktilsynet kan dispensere fra Bestemmelsen om Arbejdstidens Længde, naar den Arbejdsordning, der bringes i Forslag, er lige saa gunstig for Arbejderne som den i Loven foreskrevne.

De andre Undtagelsesbestemmelser tror jeg ikke, jeg behøver at komme nærmere ind paa, de svarer nogenlunde til de hidtil gældende. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at der ikke i disse Undtagelsesbestemmelser, saaledes som det var Tilfældet i tidligere Love, er fastsat noget om, hvor lang den samlede Hviletid skal være, naar der gives Dispensation, idet dette bliver overflødigt ved Bestemmelsen i § 2 om en Bruttoarbejdstid paa 10 Timer.

I § 7 er Bestemmelserne om Fridøgn samlet. Jeg kunde ønske ved denne Lejlighed at fremdrage et Spørgsmaal, som vedrører voksne Arbejders Fridøgn. I Fabrikloven findes den Bestemmelse, at Helligdagsarbejde er forbudt, men at Ministeriet kan dispensere derfra, hvilket naturligvis særlig gælder Virksomheder med kontinuerlig Drift, Sæsonvirksomheder og lignende Virksomheder, hvor der er særlige Grunde derfor. Men det vilde være naturligt, om der i de Dispensationer, som Ministeriet giver, blev indført den Bestemmelse, at til Gengæld for, at Arbejderne fik Lov at arbejde om Søndagen, skulde de have et andet Døgn fri i Løbet af Ugen. I nogle af de Overenskomster, i Henhold til hvilke der er givet saadanne Dispensationer efter Fabriklovs § 26, er der indført en saadan Fridøgnbestemmelse. Det vilde efter min Mening være heldigt i al Almindelighed at sikre saavel voksne som Børn dette Fridøgn. Vi har i § 7 foreslaaet en saadan Regel, at der sikres alle unge Mennesker et